

Başvuru Numarası : 2024/117
Toplantı Tarihi/Sayısı : 10.10.2024/46
Karar Numarası : 2024/1079
Başvuran : A. A.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : Beşikdüzü T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü
Muhatap Adres : -

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, başvuranın cezasını iyi halli olarak geçirdiği halde kendisine psikolojik baskı ve keyfi muamele yapıldığı, açlık grevine başladığına ilişkin dilekçesinin işleme alınmadığı, açlık grevindeyken verilmesi gereken besinlerin kendisine verilmediği, açlık grevinde olduğu halde ölçümlerinin yapılmadığı ve kurum doktoru ile görüştürülmediği iddialarına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle:

a. Başvuran, cezasını iyi halli olarak geçirdiği halde kendisine psikolojik baskı ve keyfi muamele yapıldığını,

b. 11/1/2024 tarihinde açlık grevine girdiğine dair dilekçelerini teslim ettiğini, bu durumun kamera kayıtlarından görüleceğini, ancak dilekçelerinin işleme alınmadığını, görevlilere sorduğunda açlık grevinde olduğunun sistemde görülmediğini belirttiklerini,

c. Açlık grevinde olduğu halde sistemde gözükmediği için kendisine açlık grevi malzemelerinin verilmediğini, 11/1/2024 tarihinden beri sabah, öğlen ve akşam yemeklerini almadığını, cuma günü öğle vakti yemeklerin verildiğini,

ç. Açlık grevine girdiği gün veya ertesi gün kurum revirine götürülüp kan değerlerine bakılmadığını, tansiyon ölçümü ve kilo tartımı yapılmadığını, kurum doktoru ile görüştürülmediğini iddia etmektedir.

3. Beşikdüzü T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü tarafından gönderilen 9/2/2024 tarihli cevabi yazıda özetle:

a. Başvuranın dilekçesinde bahsettiği gibi kendisine yönelik psikolojik baskı ve keyfi muamele sözü konusu olmadığı, kurumdaki uygulamaların mevzuat hükümlerine uygun olarak tüm hükümlü ve tutuklulara eşit şekilde uygulandığı, kendisine psikolojik baskı uygulandığı gerekçesiyle açlık grevine başladığını belirtmiş ise de, psikososyal servis görevlileri ile görüşmesi sağlanarak ikna yolunun denendiği, 15/1/2024 tarihinde kendisi ile tekrar görüşüldüğü ve ikna olması üzerine açlık grevi eylemini sonlandırdığı,

b. Başvuranın, 11/1/2024 tarihli dilekçesindeki şikayetlerinin diğer dilekçeleri ile benzer mahiyette

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

olduğu, kendisine yönelik psikolojik baskı ve keyfi muamele iddiasına ilişkin yazdığı dilekçelerin 16/1/2024 tarihinde ilgili yerlere iletilmek üzere Trabzon Cumhuriyet Başsavcılığına gönderildiği,

c. Hükümlü ve tutuklulara yönelik yapılan tüm işlem ve uygulamaların kanun, yönetmelik hükümlerine göre yerine getirildiği, açlık grevi gibi tepkisel eylemlerde öncelikle eylemde bulunan tutuklu/hükümlü ile görüşülerek ikna yoluna gidildiği, başvuran hakkında da aynı süreçlerin uygulandığı ifade edilmiştir.

4. Muhatap Kurumun 9/2/2024 tarihli cevabi yazısında, başvuranın açlık grevinde iken açlık grevi iaşelerinin kendisine verilmediği, açlık grevi boyunca ölçümlerinin yapılmadığı ve doktor ile görüştürülmediğine ilişkin iddialarına cevap verilmediği görüldüğünden muhatap Kuruma yeniden yazı yazılmıştır. Muhatap Kurumunun söz konusu iddialara ilişkin 23/2/2024 tarihli cevabi yazısında;

a. Başvuranın iddialarına konu tarihlerde elektrik kesintileri nedeniyle kamera kayıtlarının bulunmadığı bu nedenle istenen kamera kayıtlarının gönderilmediği,

b. Başvuranın 11/1/2024 tarihinde açlık grevine başladığını Kuruma bildirdiği, başvurunu açlık greviden vazgeçirmek üzere ikna çalışmaları yapıldığı, başvuranın 15/1/2024 tarihinde açlık grevi eylemini sonlandırdığı, 20/2/2024 tarihli tutanakta başvuranın açlık grevi iaşelerini teslim aldığını beyan ettiği, yine diğer mahpusların da tutanaktaki beyanlarında açlık grevine ilişkin iaşelerini alımında herhangi bir problem yaşanmadığını beyan ettikleri, konuya ilişkin tutanağın yazı ekinde sunulduğu,

c. Başvuranın açlık grevi boyunca doktor ile görüşme talebinde bulunmadığı, 15/1/2024 tarihinde açlık grevini bıraktığı, 15/1/2024 tarihinde psikiyatri doktoru ile görüşme talebini içerir dilekçe verdiği, bunun üzerine psikiyatri doktoru ile 17/2/2024 tarihinde görüştüğü ve kendisine reçete edilen ilaçlarını aldığı, yine 18/2/2024 tarihinde talebi üzerine diğer hekimi tarafından muayenesinin yapıldığı ve reçete tanzim edilerek ilaçlarını aldığı bildirilmiştir.

5. Muhatap Kurumun yazılı görüşü başvurana gönderilmiş başvuran tarafından yasal süre içerisinde yazılı görüş sunulmamıştır.

III. İLGİLİ MEVZUAT

6. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın "*Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı*" başlıklı 17'nci maddesinin ilgili bölümü şöyledir:

"Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir. Tıbbi zorunluluklar ve kanunda yazılı haller dışında, kişinin vücut bütünlüğüne dokunulamaz; rızası olmadan bilimsel ve tıbbi deneylere tabi tutulamaz. Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tabi tutulamaz. (...)"

7. 20/4/2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun "*Kurumun görevleri*" başlıklı 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde:

"Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek" Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumunun görevleri arasında sayılmıştır.

8. 6701 sayılı Kanun'un "*Başvurular*" başlıklı 17'nci maddesinin birinci ve sekizinci fıkralarında; özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamında Kuruma bizzat başvuru yapabileceği hükmü yer almaktadır.

9. 24/11/2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in "*Ön*

incelemenin yapılması” başlıklı 48’inci maddesinin birinci fıkrasına göre; “Kuruma yapılan başvurular, inceleme ve araştırmaya geçilmeden önce ön incelemeye tabi tutulur. ve sonucunda; (...) yönlerinden incelenir.”

10. Mezkûr Yönetmelik’in “Karar türleri” başlıklı 65’inci maddesi şöyledir:

“(1) Kurum, yapılan başvuru veya resen inceleme kapsamında yaptığı inceleme ve araştırma sonucunda incelenemezlik kararı, gerekçeli kabul edilmezlik kararı, gönderme kararı, ihlal kararı, idari yaptırım kararı, uzlaşma kararı, ret kararı ve karar verilmesine yer olmadığına dair karar verir.”

11. Mezkûr Yönetmelik’in “Gerekçeli kabul edilmezlik kararı” başlıklı 67’nci maddesi şöyledir:

“(1) Ön inceleme aşamasında, başvurunun açıkça dayanaksız olup olmadığı, başvurunun hakkın kötüye kullanımını teşkil edip etmediği, ayrımcılık yasağı ihlalinde kaynaklanan bir zararın bulunup bulunmadığının tespiti açısından incelenebilirliğin esasla birlikte incelenmesi kararlaştırılan başvurulara ilişkin esas inceleme ve araştırma aşamasında söz konusu koşulları taşımayan başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir.

(2) Ön inceleme aşamasında incelenebilir bulunan ya da incelenebilirliği esasla birlikte incelenmesi ve araştırılması kararlaştırılan başvuruların 48’inci maddede belirtilen gerekli koşulları taşımadığının anlaşılması halinde de bu başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir.”

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

12. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumunun amacı; insan onurunu temel alarak insan haklarının korunması ve geliştirilmesi, kişilerin eşit muamele görme hakkının güvence altına alınması, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada ayrımcılığın önlenmesi ile bu ilkeler doğrultusunda faaliyet göstermek, işkence ve kötü muameleyle etkin mücadele etmektir.

13. 6701 sayılı Kanun’un 9’uncu maddesinde; insan hakları ihlallerini resen incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek Kurumun görevleri arasında sayılmıştır.

14. Mevcut başvuruda; başvuran cezasını iyi halli olarak geçirdiği halde kendisine psikolojik baskı ve keyfi muamele yapıldığını, açlık grevine başladığına ilişkin dilekçesinin işleme alınmadığını, açlık grevinde verilen limon, toz şeker ve meyve suyu gibi besinlerin kendisine verilmediğini, açlık grevinde olduğu halde ölçümlerinin yapılmadığını ve kurum doktoru ile görüşülmediğini iddia etmektedir.

15. 29.12.2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun’un “İnfazda Temel İlke” başlıklı 2’nci maddesinin ikinci fıkrasına göre; “Ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazında zalimane, insanlık dışı, aşağılayıcı ve onur kırıcı davranışlarda bulunulamaz.” hükmü bulunmaktadır.

16. Mezkûr Kanun’un 6’ncı maddesinde; “Ceza infaz kurumlarında hükümlülerin düzenli bir yaşam sürdürmeleri sağlanır. Hürriyeti bağlayıcı cezanın zorunlu kıldığı hürriyetten yoksunluk, insan onuruna saygının korunmasını sağlayan maddî ve manevî koşullar altında çektirilir. Hükümlülerin, Anayasada yer alan diğer hakları, infazın temel amaçları saklı kalmak üzere, bu Kanunda öngörülen kurallar uyarınca kısıtlanabilir” hükmü bulunmaktadır.

17. Başvuran, açlık grevinde olduğuna ilişkin vermiş olduğu dilekçelerin işleme alınmadığını iddia etmektedir.

18. Muhatap Kurum başvuranın açlık grevinde olduğuna ilişkin dilekçelerinin işleme alınmadığı iddialarına karşılık olarak; başvuranın, 11/1/2024 tarihli kendisine yönelik psikolojik baskı ve keyfi muamele yapıldığı için açlık grevine başlayacağına dair dilekçelerin 16/1/2024 tarihinde ilgili yerlere iletmek üzere Trabzon Cumhuriyet Başsavcılığına gönderildiğini bildirmiştir.

19. Dilekçe hakkı, kişilerin kendileriyle veya kamu ile ilgili dilek ve şikayetleri hakkında, yetkili makamlara ve Türkiye Büyük Millet Meclisine yazı ile başvurma hakkı anlamına gelmekte olup Anayasa'nın 74'üncü maddesinde hükme bağlanmıştır. Dilekçe hakkı başlı başına bir hak olmakla birlikte diğer hakların korunmasında usuli bir güvence de sağlamaktadır. Bu çerçevede bireyler dilekçe hakkını kullanarak temel hak ve özgürlüklerinin korunmasını talep edebilmektedir.

20. Alıkonulmuş ya da koruma altına alınmış kişiler için dilekçe hakkı, bir taraftan personel üzerindeki caydırıcı etkisiyle işkence ve kötü muamele teşkil eden tutum ve davranışlardan korunmanın güvencesiyken diğer taraftan işkence ve kötü muameleye karşı devletin pozitif yükümlülüğü kapsamında oluşturması gereken etkin başvuru yolunun ilk adımı anlamına gelmektedir. Bu bağlamda alıkonulmuş ya da koruma altına alınmış kişilerin baskı altında kalmadan dilekçelerini sunabilmeleri önem arz etmektedir.

21. Başvuranın, 11/1/2024 tarihli kendisine yönelik psikolojik baskı ve keyfi muamele yapıldığı ve bu nedenle açlık grevine başladığına ilişkin yazdığı dilekçelerin 16/1/2024 tarihinde ilgili yerlere iletmek üzere Trabzon Cumhuriyet Başsavcılığına gönderildiği, dolayısıyla başvuranın söz konusu iddiası bakımından hak ihlali bulunmadığı kanaatine varılmıştır.

22. Somut olayda başvuran, cezasını iyi halli olarak geçirdiği halde kendisine psikolojik baskı ve keyfi muamele yapıldığı bu sebeple açlık grevine başladığını iddia etmektedir.

23. Anayasa'nın 17'nci maddesinin üçüncü fıkrası ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 3'üncü maddesi, herhangi bir sınırlama öngörmeksizin işkence, insanlık dışı ve onur kırıcı muamele ve cezaların yasaklanmasının mutlak mahiyetini belirtmektedir (Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), *Selmouni/Fransa*, B. No. : 25803/94, 28/7/1999, para. 95; *Assenov ve Diğerleri/Bulgaristan*, B. No. : 24760/94, 28/10/1998, para. 93).

24. AİHM, kötü muamele konusundaki iddiaların uygun delillerle desteklenmesi gerektiğini belirtmektedir (AİHM, *Klaas/Almanya*, B. No: 15473/89, 12/9/1993, para. 30). Mahkeme, bir delilin değerlendirilmesinde “*makul kuşkunun kalmaması*” şeklindeki kanıtlama standardını kabul etmektedir ancak Mahkeme böyle bir kanıtlamaya yeterince güçlü, açık ve tutarlı çıkarsamalardan veya aynı biçimde çürütülememiş karinelere de varılabileceğini eklemektedir (AİHM, *İrlanda/Birleşik Krallık*, B. No: 5310/71, 18/1/1978, para. 161). Bununla birlikte, Anayasa Mahkemesi (AYM), iddia edilen olayların gerçekliğini tespit etmek için soyut iddiaya dayanan şüphe ötesinde makul kanıtların varlığı gerektiğinden bir kanıtın ancak yeterince ciddi, açık ve tutarlı emarelerden ya da aksi ispat edilmemiş birtakım karinelere oluşabileceğinin ve bu hususlara ek olarak kanıtlar değerlendirilirken ilgililerin süreçteki tutumlarının da dikkate alınması gerektiğinin altını çizmektedir (AYM, *Turan Günana*, B. No: 2013/3550, 19/11/2014, para. 33). Bir delil yeterince sağlam, açık, birbiriyle uyumlu çıkarımların; aksi ispat edilemez maddi karinelere bir arada var olmasıyla elde edilebilir (AİHM, *Subaşı ve Çoban/Türkiye*, B. No: 20129/07, 9/7/2013, para. 33).

25. Öte yandan, bir muamelenin kötü muamele kapsamına girebilmesi için asgari bir ağırlık derecesine ulaşmış olması gerekmektedir. Bu asgari eşik göreceli olup, her olayda asgari eşik aşılmış olmadığı somut olayın özellikleri dikkate alınarak değerlendirilmelidir. Bu bağlamda muamelenin süresi, fiziksel ve ruhsal etkileri ile mağdurun cinsiyeti, yaşı ve sağlık durumu gibi faktörler önem taşımaktadır (AYM, *Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, para. 23). Değerlendirmeye alınacak bu unsurlara muamelenin amacı ve kastı ile

ardındaki saik de eklenebilir (AİHM, *Aksoy/Türkiye*, B. No: 21987/93, 18/12/1996, para. 64; *Eğmez/Kıbrıs*, B. No: 30873/96, 21/12/2000, para. 78; *Krastanov/Bulgaristan*, B. No: 50222/99, 30/9/2004, para. 53).

26. Başvuranın iddiaları, muhatap Kurumun cevabi yazısı ve mevzuat hükümleri değerlendirildiğinde; başvuran cezasını iyi halli olarak geçirdiği halde kendisine psikolojik baskı ve keyfi muamele yapıldığı bu sebeple açlık grevine başladığını iddia etmiş ise de, başvuran tarafından baskı ve keyfi muamelenin ne olduğu hususu somut şekilde belirtilmediği gibi, kendisini açlık grevi yapmaya yönlendirecek biçimde kötü muameleye maruz kaldığına dair somut delil, bilgi ve belge de sunulmadığı görüldüğünden söz konusu iddianın açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle kabul edilmez olduğu kanaatine varılmıştır.

27. Başvuran, muhatap Kurum tarafından açlık grevinde verilen verilen limon, toz şeker ve meyve suyu gibi besinlerin kendisine verilmediğini, açlık grevinde olduğu halde ölçümlerinin yapılmadığını ve kurum doktoru ile görüşülmediğini iddia etmektedir.

28. İşkence ve kötü muamele yasağı devletin alıkonulmuş kişilere işkence, kötü muamele, gayriinsani ve küçültücü muamele veya ceza uygulamayacağını ifade etmekte olup bu doğrultuda devletlere negatif ve pozitif yükümlülük yüklemektedir.

29. Devletler işkence ve kötü muamele yasağına ilişkin pozitif yükümlülükleri mahpusların sağlık hakkına ilişkin korumayı kapsamaktadır. Kişinin fiziksel refahı ve kişiye sunulacak tıbbi koruma idarenin pozitif yükümlülüğü kapsamında değerlendirildiğinde; mahpusların alıkonulmanın doğasından kaynaklanan zorlukların dışında zorluk ve sıkıntı yaşamaması, insan onuruna uygun bir şekilde sağlıklarının korunması ve gereken tedavi hizmetlerine tam ve zamanında erişebilmesi gerekmektedir (Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), *Kudla/Polonya*, B.No: 30210/96, 26/10/2000, para. 94). Bu bağlamda mahpusun sağlık hizmetlerine erişiminin engellenmesi kötü muamele yasağı çerçevesinde incelenebilecek bir iddia olarak değerlendirilmiştir.

30. Alıkonulmuş kişiler, alıkonulmanın doğasından kaynaklanan koşullar nedeniyle savunmasız bir konumdadır. Bu nedenle onların doğrudan ya da dolaylı olarak kötü muamele teşkil edecek tutumlardan korunması konusunda idarenin pozitif yükümlülüğü bulunmaktadır. Kişinin fiziksel refahı ve kişiye sunulacak tıbbi koruma da idarenin pozitif yükümlülüğü kapsamında değerlendirildiğinde; mahpusların alıkonulmanın doğasından kaynaklanan zorlukların dışında zorluk ve sıkıntı yaşamaması, insan onuruna uygun bir şekilde sağlıklarının korunması ve gereken tedavi hizmetlerine tam ve zamanında erişebilmesi gerekmektedir (AİHM, *Kudla/Polonya*, B. No: 30210/96, 26/10/2000, para. 94).

31. Öte yandan, bir mahpusun doktor tarafından muayene edilmesi ve bu bağlamda sağlık hizmetlerinden faydalanıyor olması doğrudan tıbbi yardımın yeterli olduğu anlamına gelmemektedir (AİHM, *Hummatov/Azərbaycan*, B.No: 9852/03 ve 13413/04, 29/11/2007, para. 116). Yetkililerin kişinin alıkonulduğu süre boyunca sağlık durumuna ilişkin kapsamlı ve düzenli kayıt tutması (AİHM, *Khudobin/Rusya*, B. No:59696/00, 26/10/2006, para. 83) ve tedavi hizmetlerinin hızlı, doğru ve sistematik olması da (AİHM, *Melnik/Ukrayna*, B. No:72286/01, 28/3/2006, para. 104-106) devletin işkence ve kötü muamele yasağı kapsamında pozitif yükümlülükleri arasındadır (AİHM, *Blokhin/Rusya*, B. No:47152/06, 23/3/2016, para. 137).

32. Başvuran, 11/1/2024 tarihinde açlık grevine girdiğine dair dilekçelerini teslim ettiğini, ancak dilekçelerinin işleme alınmadığını, açlık grevinde olduğunun sistemde görülmediğini bu nedenle kendisine açlık grevi için gerekli olan malzemelerin verilmediğini, 11/1/2024 tarihinden beri sabah, öğlen ve akşam yemeklerini almadığını, cuma günü öğle vakti yemeklerin verildiğini, açlık grevine girdiği gün veya ertesi gün kurum revirine götürülüp kan değerlerine bakılmadığını, tansiyon ölçümü ve kilo tartımı yapılmadığı, kurum doktoru ile görüşülmediğini iddia etmektedir.

33. Başvuranın iddialarına karşılık olarak muhatap kurum cevabi yazısında; başvuranın 11/1/2024

tarihinde açlık grevine başladığını Kuruma bildirdiği, başvurunu açlık greviden vazgeçirmek üzere ikna çalışmaları yapıldığı, başvuranın 15/1/2024 tarihinde açlık grevi eylemini sonlandırdığı, başvuruna ait 20/2/2024 tarihli beyan tutanağında açlık grevi işlerini teslim aldığı beyan ettiği, yine diğer mahpusların da tutanağındaki beyanlarında açlık grevi işlerinin alımında herhangi bir problem yaşanmadığını beyan ettikleri, konuya ilişkin tutanağın yazı ekinde sunulduğu, başvuranın açlık grevi boyunca doktor ile görüşme talebinde bulunmadığı, 15/1/2024 tarihinde açlık grevini bıraktığı, 15/1/2024 tarihinde psikiyatri doktoru ile görüşme talebini içerir dilekçe verdiği, bunun üzerine psikiyatri doktoru ile 17/2/2024 tarihinde görüştüğü, kendisine reçete tanzim edilerek ilaçlarını aldığı ifade edilmiştir.

34. Muhatap Kurumun başvuran ile yapılan ikna çalışmaları sonucunda, başvuran açlık greviden vazgeçmiş ve buna ilişkin 15/1/2024 tarihli tutanak yazı ekinde sunulmuştur. Yine muhatap Kurum tarafından sunulan 18/1/2024 tarihli tutanaklardaki beyanlara göre açlık grevi işlerinin temininde herhangi bir sorun olmadığı tespit edilmiştir. Başvuranın sadece 3 gün açlık grevinde olduğu, sağlığının bu süreçte kötüye gittiğine ilişkin bir beyanı ve doktor ile görüşmek istediğine dair bir talebi bulunmadığı görülmüştür. Başvuranın iddiaları, muhatap kurumun cevapları ve Kurumca sunulan tutanaklar değerlendirildiğinde; başvuranın kısa süre açlık grevinde olması nedeniyle sağlığı ile ilgili tehlikeli bir durumun tespit edilemediği ve açlık grevi işlerinin açlık grevinde bulunduğu sürede başvuran tarafından temin edildiği görüldüğünden kötü muamele yasağının ihlal edilmediği kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

A. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞININ İHLAL EDİLMEDİĞİNE,

B. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

C. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,

10/10/2024 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Av. Alişan TIRYAKI
Daire Başkanı

e-imzalıdır

Dilek ERTÜRK
Üye

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
Üye

e-imzalıdır

Yunus Emre KARAOSMANOĞLU
Üye

e-imzalıdır

Av. Zennure BER
Üye

